

get vanskeligt for Vægmænd at opdage den nåvnlige paa et tidligere Stadium. Et tilsyneladende raff Kreatur kan være i høi Grad befængt med Tuberkulose, uden at Cieren aner det Mindste om det. Jeg anser derfor de Undersøgelser, der ere anstillede fra kyndige Dyrslægers Stde, som specielt have befattet sig med denne Sag, og som i den senere Tid ere blevne betydelig mere almindelige, for at være af overordentlig Betydning, og jeg kan ikke Andet end billige, at Regjeringen har gjort et Skridt i den Retning, om end jeg som sagt kunde ønske, at den var gaaet videre. Det er allerede fremhævet, hvad Regjeringsforslaget gaar ud paa, nemlig at lade Undersøgelse finde Sted 2 Gange aarlig af Besætningerne hos Medlemmer af de Foreninger, der have dannet sig. Jeg kunde ønske, at et Forslag, som blev stillet af et æret Medlem inde i det andet Thing, vilde kunne blive vedtaget. Det gik ud paa, at Regjeringen eller Indenrigsministeren skulde være bemyndiget til ved en kyndig Dyrslæge at lade foretage Undersøgelser for større eller mindre Distrikter i Landet, hvor han maatte finde Anledning dertil, for Statens Regning. Jeg tror, at det vil være en overordentlig gavnlig Foranstaltning; men jeg skal tillade mig at henstille til Regjeringen, om der ikke kunde være Anledning til at gaa maaste endnu et Skridt videre. Som bekendt udreder Statskassen betydelige Tilskud om Aaret til Præmier, og jeg vil anse det for at være af overordentlig Bigtighed, om der ikke blev uddelt Præmier til noget Tillægsdyr, som var befængt med Tuberkulose. En Sikkerhed for, at det ikke skulde finde Sted, kan formentlig kun opnaas ved en Undersøgelse af det paagjældende Kreatur, Heste eller Køer — Hornbøg er det især, det gælder om — umiddelbart før selve Dyrskuet. Nu vil jo paa samme Dag, hvor Dyrskuet finder Sted, en saadan Undersøgelse vanskelig kunne lade sig foretage. Det vilde være uoverkommeligt; men der kunde jo nok træffes saadanne Arrangementer, at Cieren mødte med deres Kreaturer, eftersom det kunde passe sig, en eller to Dage før selve Dyrskuet's Afholdelse, og der da fandt en omhyggelig Undersøgelse Sted ved kyndige Dyrslæger af de Dyr, som skulde fremstille sig til Præmie, og denne Undersøgelse burde afholdes for Statens Regning. Den Omstændighed, at Cieren maatte møde med Kreaturet en eller maaste to Dage før selve Dyrskuet afholdes, kan jo ogsaa ganske vist medføre nogle Omkostninger, saaledes en Godtgjørelse til Cieren for de Udgifter, som

ere forbundne dermed, at han maa opholde sig noget længere med Kreaturet borte fra sit Hjem, end han ellers havde i Sinde. Jeg antager dog, at det ikke kan være af større Betydning, end at man let maa kunne komme der udover, og at muligvis ogsaa Foreninger i dette Viemed kunde erholde noget Bidrag fra Statskassen. Jeg tror rigtignok, at en saadan Undersøgelse af Kreaturer i en større Udstrækning end den, der er foreslaaet her i Lovforslaget, vil være til en ganske anden Nytte end det Forslag, som Folkethinget er fremkommet med i § 11 c, 2det, 3de og 4de Stykke. Dette gaar jo nemlig ud paa, at Foreningerne, naar de tilstaa Cierne to Trediedele af det tuberkuløse Dyr's for Nedslagningen tagerede Værdi, skulde have en Godtgjørelse af Statskassen af det Halve af de saaledes havde Udgifter. Staten skulde altsaa med andre Ord betale det Halve af to Trediedele eller en Trediedel af Udgifterne. For det Første kan det nu være betænkeligt saaledes at paabyrde Statskassen Udgifter, som ikke paa nogen Maade i Forveien kunne beregnes, og man vil derhos slet ikke have nogen Sikkerhed for, hvilken Norm der vil blive lagt til Grund ved Fastsættelse af disse Udgifter; der er slet ikke omtalt Noget om den hele Taxation, saa i ethvert Fald er Redaktionen, forøvrigt ikke alene i denne enkelte Henseende, men i flere andre Henseender, mangelfuld. Dernæst kommer ogsaa endelig den Omstændighed, at jeg nærer megen Tvivl om, at disse Foreninger overhovedet ville faae nogen stor Fremgang, og i alt Fald kan man vel næppe paaregne, at de ville faae Fremgang over hele Landet, medens vi have Tuberkuløshgdommen over hele Landet. Staten vil altsaa komme til at bidrage til disse Foreninger, uden at man har noget bestemt Begreb om hvor Meget, og dernæst ogsaa uden at man har nogen Sikkerhed for, at Staten ved sine Bidrag vil kunne hjælpe tilstrækkelig virksomt til Sygdommens Bekæmpelse, al den Stund man ikke veed, hvor disse Foreninger ville blive oprettede; muligvis ville de slet ikke blive oprettede i de Egne, hvor Sygdommen er allermeest udbredt. Jeg for mit Vedkommende vil derfor ikke kunne gaa ind paa Bestemmelserne i § 11 med det Indhold, de have faaet fra Folkethinget. Jeg indrømmer, at Tuberkulosen er en farlig og betænkelig Sygdom, som der er stor Opfordring til at have Opmærksomheden henvendt paa, men jeg tror ikke, at det er den heldigste Veie, man her er gaaet. Dernæst har jeg ogsaa en sikker Tro til, at man ved en kraftig og energisk Indskriden fra privat Stde med nogen Hjælp